

מסכת כלים

פרק יד

א. כלי מתקות, כאה הוא שעורן. ה kali, כדי למלאת בו. מקומות, כדי ליחסם בו. מהם, כדי לקבל סלעים. ה לפט, כדי לקבל קיתנות. קיתנות, כדי לקבל פרויטות. מדות יין, בין. ומדות שמן, בשמן. רבינו אליעזר אומר, כלו בפרויטות. רבינו עקיבא אומר, המחרס חטיפה, טמא. והמחרס לטישה, טהור:

ב. מקל שעשה בראשו מסמר כמו חזינה, טמא. סמרו, טמא. רבינו שעון אומר, עד שעשה בו שלשה סדרים. וכלו שעשו לינוי, טהורין. עשה בראשו מניקת, וכן בדלה, טהורה. היתה כלי וחברה לו, טמאה. מאימת היא טהרתה, בית שמא אומרים, משיכבל. בית היל אומרים, משיכבר:

ג. הקנטר של בנאי, והקור של חרש, הרי אלו טמאין. יתדות אקהלים ויתדות הפשוחות, טמאות. שלשלת של משוחות, טמאה. העשויה לעצים, טהורה. שלשלת דלי גדור, ארבעה טפחים. ושל

קטן, עשרה. חמור של נפחין, טמא. מגרה שעשה שניה בתוך החור, טמאה. שעאה מלמטה למעלון, טהורה. וכל הכסוין טהורים, חוץ משל מהם:

ד. הטעמאות שבעגלת, העל של מטבח, והקטרב, והכנים המקבלות את הרצעות, והברזל שפתח צוארי בהמה, הסומך, והמחריר, והפמחיות, הענבל, והאנורה, ומספר המחבר את כלו:

ה. הטעוריים שבעגלת, העל המצחפה, כנים העשויים לנוי, ושפופרות המשמשות את הקול, והאבר שבדצ' צוארי בהמה, הסובב של גלגל, הטעסים, והצפניים, וישאר כל הפסמות, טהורין. סנקלי בהמה של מתקות, טמאין. של שעם, טהורין. הסיף מאימתி מקבל טמאה, משישופנו. והסכין, משיעץחיזנה:

ו. כסוי טני של מטבח שעשה בו מראה, רביה יהודה מטהר, וחכמים מטמאין. מראה שנשברה, אם אינה מראה את רב הפנים, טהורה:

ז. כלי מתקות מטמאין ומטהרין שבורין, דברי רב אליעזר. רביה יהושע אומר, אין מטהרין אלא שלמים. כיצד, הנה עלייהו, נשברו בו ביום, התיכון וחור ונה עלייהו שניית בו ביום, הרי אלו טהורין,

דברי רבי אליעזר. רבי יהושע אומר, אין חיה פחות משלישי
וшибיעי:

ח. מפתח של ארכבה שגשבר מתוך ארכבותו, טהור, רבי יהודה
מטמא, מפני שהוא פותח בו מבנים. ושל גם שגשבר מתוך גמו,
טהור. היה בו חפין ונקבין, טמא. נטלו חפין, טמא מפני נקבין.
נסתתמו נקבין, טמא מפני חפין. נטלו חפין ונסתתמו נקבין, או
שפיצו זה לתוכה זה, טהור. מסננת של חרקל שפיצו בה שלשה
נקבים מלמטה זה לתוכה זה, טהורה. וקארכס של מתקות, טמאה: